

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 2 năm 2015

Số 225

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Vui trong thanh tịnh là vui làm sao?
2. Dẫn thân tu thiền là phải làm sao?
3. Muốn vượt qua khổ nạn thì phải làm sao?
4. Vận hành là vận hành nơi nào?
5. Hướng tâm về triết lý tu học có tiến hay không?
6. Tại sao ở đời này có cảnh sanh ly tử biệt?
7. Muốn đáp ứng khả năng cầu tiến của tâm linh thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney 25-04-97 2:50 AM 1) Hỏi: <i>Vui trong thanh tịnh là vui làm sao?</i> Đáp: Thưa vui trong thanh tịnh là lúc nào cũng thấy quân bình và thanh nhẹ, không vấy bận việc đời và trở ngại, lúc nào cũng dễ hòa và cộng tác dễ dãi. Kệ: Tiền thắng dễ dãi hướng thanh hoài Vũ trụ cần khôn vẫn thị oai Giúp ích cứu đời không vẫn tất Thanh quang vẫn độ vẫn an bài.	Sydney 26-04-97 2:30 AM 2) Hỏi: <i>Dấn thân tu thiền là phải làm sao?</i> Đáp: Thưa dấn thân tu thiền là bằng lòng thực hành những gì cần thiết về môn thiền mà chính mình đã nhận được, không nghi ngờ nhưng chỉ thực hành mà thôi. Kệ: Thức tâm tận hưởng tự tu thiền Học hỏi triển miên tự tiến xuyên Ý thức trời cao không vọng động Một lòng tu tiến chẳng gieo phiền.
San Jose 27-04-97 1:20 AM 3) Hỏi: <i>Muốn vượt qua khổ nạn thì phải làm sao?</i> Đáp: Thưa muốn vượt qua khổ nạn thì phải tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đứng đắn, lập lại trật tự điện năng cơ thể và khối óc, lần lần sẽ trở về lãnh vực thanh tịnh sẵn có trong nội tâm, thì phần hồn sẽ được tự cứu. Niệm Phật đều đặn giải tỏa nghiệp tâm, phần hồn ổn định thì sẽ không còn nạn nữa. Kệ: Hồn tu tiến hóa tới vô cùng Giải nghiệp khai tâm tự phá tung Đời đạo song hành tâm thức giác Không còn lý luận rõ vô cùng.	San Jose 28-04-97 3:30 AM 4) Hỏi: <i>Vận hành là vận hành nơi nào?</i> Đáp: Thưa vận hành nguyên khí của Trời Đất, khai thông trí tuệ, tự thức tự tu tiến, không gieo thêm lụy phiền cho chính mình nữa. Kệ: Dứt khoát tự tu tránh lụy phiền Khai thông trí tuệ tự mình yên Gieo duyên Trời Phật tâm phân độ Thức giác bình tâm tự tiến xuyên.
Los Angeles 29-04-97 6:15 AM 5) Hỏi: <i>Hướng tâm về triết lý tu học có tiến hay không?</i> Đáp: Thưa hướng về triết lý tu học rất hữu ích cho tâm lần thân, ngăn chặn được luồng điện dâm loạn, sẽ được chinh đốn lần lần, nhưng không bằng thực hành pháp môn khứ trừc lưu thanh và cộng với triết lý tu học. Kệ: Tâm linh sáng suốt với thực hành Giải mở trần tâm lại tiến nhanh Tiền triển không ngừng trong thức giác Quân bình tự đạt tự hành thanh.	Los Angeles 30-04-97 2:40 AM 6) Hỏi: <i>Tại sao ở đời này có cảnh sanh ly tử biệt?</i> Đáp: Thưa cảnh sanh ly tử biệt là cảnh thường tình của nhơn sinh. Đó cũng là luật tiến hóa của phần hồn, xác thân sanh trụ hoại diệt trong trật tự giới hạn theo luật nhân quả mà thôi. Kệ: Hành trong kích động mới phân hòa Khổ cảnh trần gian tự thiết tha Đời đạo phân bày trong ý thức Đạo tâm bừng sáng tự mình qua.
Los Angeles 01-05-97 5:00 AM 7) Hỏi: <i>Muốn đáp ứng khả năng cầu tiến của tâm linh thì phải làm sao?</i> Đáp: Thưa muốn đáp ứng sự cầu tiến của tâm linh thì phải siêng năng và trật tự, thực hành đứng đắn pháp môn mà mình đã nhận được, tự khai sáng tâm thức qua sự nhین nhục đã và đang thực hành, thì mới đáp ứng được sự tiến hoá của tâm linh. Kệ: Quang minh chánh đại rõ hành trình Quy hội nguyên năng rõ chính mình Tốt xấu do mình tâm tự thức Nguyên năng sẵn có tự khai minh.	

NGHIỆP LỰC GIAO HÌNH (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Mấy tháng nay hằng đêm, đêm nào cũng vái hai ông minh sư ông Tư và ông Tám ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Có biết có chiếu luôn luôn. Bởi vì thành tâm của cái gia đình này là quý lắm. Nhưng mà mình phải tiến, mình phải tiến tới như một vị Phật, như tôi đã nói trong đó là nói rồi, bây giờ là nói hết.

Bạn đạo: Rõ ràng trước khi công phu tôi trình cho hai minh sư là ông Tư và ông Tám và mấy vị công phu.

Thầy: Cái đó cũng khỏi đi, mình nhớ Nam Mô A Di Đà Phật đủ rồi. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật là nhớ tôi rồi. Bây giờ, cái sự sáng suốt của chúng ta sẽ tiến tới sự sáng suốt cộng đồng thì khỏi mất công. Còn vì cái ông này, vì cái bà kia, nó mất công, bỏ cái đó. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật nó hay hơn cho nó tiến về.

Bạn đạo: Sau Nam Mô A Di Đà Phật mình trình diện trước cho hai minh sư.

Thầy: Cái đó nó cũng tốt, lần lần đây rồi nó sẽ bỏ hết, rồi mới gặp nhau được. Nhất định dứt khoát phải gặp nhau, nó mới là tốt. Cái tư tưởng phải dứt khoát gặp nhau thì tự nhiên chúng ta thiện thì lúc đó thấy.

Bạn đạo: Ngày ngày tôi cũng nghe băng của ông Tám, mới lần này là được hân hạnh gặp lần thứ nhất, bữa nay cũng là cái sự ân ban.

Thầy: So hồi chưa trước giải phóng, tôi cũng có nhận được cái thơ bác và trả lời không kịp, tôi cũng còn nhớ.

Bạn đạo: Có một cái bài thơ, ông Tám có cho bài thơ rồi.....

Thầy: Có sau có thơ, cái thơ chót không có trả lời. Tôi nhớ lắm mà, không có quên cái gì hết. Thơ nào ông gởi lên tôi cũng có trả lời mà chỉ có thơ chót không có trả lời, phải không?

Bạn đạo: Cái thơ của ông gởi đầu đó, ban đầu đọc thì không hiểu gì hết. Tu ba tháng sau hiểu chút chút. Bây giờ thì hiểu khác, đọc mỗi lời là nó hiểu khác, bây giờ mới thấy hiểu, còn mới không hiểu gì hết.

Thầy: Nó sống động lắm. Tu tới giờ nào nó cũng còn đó. Bởi vì cái điển ở bên trên mà, đâu phải ở dưới này, phải không?

Bạn đạo: Giá trị của ông nó vẫn một đẳng cấp. Mà cái phần tôi hiểu bữa hiểu khác, hiểu khác hoài.

Thầy: Càng tu nó càng hiểu khác. Rồi cái bông cũng vậy nữa, bây giờ nói tôi tu tới năm mươi năm. Hồi tôi bắt đầu tu ông Tám giảng trong cuốn băng đó, tôi nhờ cuốn băng đó tôi tu. Mà bây giờ tôi moi cuốn băng đó ra thì nó cũng hợp thời bây giờ, tại sao? Nó cũng hợp thời vậy, nó không có cái gì là cũ kĩ hết. Mà nó nói cũng vậy đó thôi. Hồi trước, hồi trước hồi mới vô tu đem ra nghe cũng vậy đó mà cả bây giờ nghe thấy nó cũng hay vậy, cái kia nó cũng vậy bởi vì cái luồng thanh điển.

Cho nên, khi mà chúng ta ý thức được thanh điển là chúng ta bỏ hết, bỏ hết cái đời, chúng ta tiến về cái thanh điển. Cái đó là chuẩn trị tất cả những bịnh nan y của tiểu thiên địa mình và giúp đỡ cái sáng suốt cho càn khôn vũ trụ. Không có làm điều sai quấy đâu sợ, không bao giờ bị mịch lòng ai hết, sửa để tiến.

Bạn đạo: Xin hỏi ông Tám một câu: Tôi ở dưới cũng có một mình, tôi cũng lần mò tôi mần đó theo cái công phu của tôi có gì khác không? Biết rõ hơn ai hết, như vậy được hay không, biết làm sao tôi học người ta. Như vậy tôi cứ việc tiếp tục tu vậy là được chứ.

Thầy: Được, nó mới có ấn chứng, phải làm nó mới có ấn chứng đó rồi. Cho nên bây giờ tôi giải cho bác nhiều lắm ở trong đó, có cái chuyện giải ở trong đó, nghe hiểu.

Bạn đạo: Nếu không có gì sửa đổi thì may mắn cho tôi lắm. Bởi vì ở dưới tôi lần mò có một mình ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Có ấn chứng trên đó rồi. Già lớn tuổi mà biết tu, quý lắm. Mình đã qua học hỏi biết bao nhiêu chuyện đời, biết bao nhiêu nghịch cảnh, phải không? Mà ngay trong bản thể của mình, trong ngũ tạng nó điều khiển mình, bây giờ mình trở lại mình điều khiển nó. Hồi trước mình bị bởi, bây giờ nó phải nghe lời xây dựng của mình để tiến hóa. Chớ không phải mình biết rồi, mình không trị nó.

Không! Mình biết rồi mình xây dựng cho nó tiến hóa thành ra cái tâm hồn mình sẽ được trẻ trung.

Bạn đạo: Xin hỏi ông Tám lúc này đây tôi đang điều khiển lục căn lục trần được không? Tôi điều khiển nó chứ không phải nó điều khiển tôi nữa.

Thầy: Có, có rồi. Có phần ấn chứng là điều khiển được. Nhưng mà tôi góp thêm ý kiến là niệm Phật trong đi đứng ngồi nằm. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật cho nhiều đề cho chúng nó học hỏi. Nó hấp thụ cái sáng suốt của cái vũ trụ càn khôn, rồi trong lúc đó mình còn dễ dãi hơn.

Cho nên, tôi một mặt nói chuyện, một mặt cũng niệm Phật. Nó khác ở chỗ đó. Niệm thường niệm vô biệt niệm. Niệm nó quen hồi trước rồi. Đây tôi nói chuyện thì cái đầu tôi vẫn sáng là vẫn niệm. Thường niệm vô biệt niệm không có nghĩ cái gì sai quấy, không có cái phức tạp thường động mình nữa, tôi nói một cách nhẹ nhàng về phần thanh điển nhẹ nhàng. Cái niệm thường niệm vô biệt niệm nhớ cái câu đó.

Bạn đạo: Vô biệt niệm là sao ông Tám?

Thầy: Vô biệt niệm là không có niệm gì bậy bạ hết, chỉ có cái phần sáng suốt thôi.

Bạn đạo: Nhưng mà còn niệm hay không. Còn niệm Nam Mô A Di Đà Phật hay không.

Thầy: Thì luôn luôn nó là Nam Mô A Di Đà Phật, nó là sáng suốt rồi. Mà cái sáng suốt nó có là vô biệt niệm, không có cái phức tạp xâm chiếm vô đầu óc của mình.

Bạn đạo: Cái đó thành ra cái ý nghiệp hả ông Tám. Cái đó là cái ý nghiệp của mình cũng chưa xong. Vì cái ý nghiệp của mình còn, tư tưởng cái chuyện sai quấy hoài.

Thầy: Thì bây giờ mình niệm Phật đó, thành ra tôi đề nghị vấn đề đó cứ niệm Phật. Cái sai quấy đó là gì? Là tại thiếu sáng suốt. Bây giờ chúng ta đưa cái

sáng suốt vô cái cộng đồng tiểu thiên địa này thì tiểu thiên địa sẽ sáng suốt, nó không có ý niệm phức tạp nữa, nó mới biến thành cái Xá Vệ Quốc, thấy không?

Bạn đạo: Tôi đi chưa tới đó chắc. Ý nghiệp cũng chưa dứt khoát được.

Thầy: Nhưng mà bây giờ đây bữa nay có cơ hội tôi đề nghị đó, tôi nói trở lại cho nghe, rồi nhớ đó mà tu, cứ niệm cái đó đủ rồi, tập cho nó quen. Bởi vì hồi nào tới giờ mình đem cái phức tạp vô dạy chúng nó. Bây giờ, mình đem sự thanh cao vô giáo hóa chúng nó thay vì sự phức tạp của thế gian. Mình phải làm một cái gì để thay thế. Còn nếu mình không thay thế, bây giờ mình buộc nó, mình rầy nó hoài cũng vô ích. Bởi vì đưa con nít từ nhỏ tới lớn, mình giáo dục nó thứ đó thôi. Bây giờ, mình muốn có thứ khác thì mình đem thứ khác giáo dục cho nó rõ ràng để cho nó học hết rồi nó mới bỏ cái đó, phải không? Ờ, cái Nam Mô A Di Đà Phật là cũ, rất cũ mà mình bỏ nó rồi, rồi bây giờ nó thâm tập quán của đời. Rồi bây giờ mình cho nó trở lại cái gì, quê xưa chốn cũ là cái cũ nhưng mà nó cho là mới. Đừng có nói gì nhiều hút điều thuốc thôi, bắt dạy chúng nó hút điều thuốc thôi. Bây giờ, kêu nó bỏ điều thuốc, nó cũng bỏ không được. Nhưng mà mình ý thức được cái nguyên năng của Trời đất rồi, mình đem cái Nam Mô A Di Đà Phật thay thế cái điều thuốc, cái hơi điên của điều thuốc. Lấy nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật vô cho nó hấp thụ thì nó có công tác này, nó bỏ công tác kia, nó tiến bộ, phải không?

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 12/6/1977)

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 103)

(11) - Vấn: Còn mấy ĐH nữa là hết tổ chức ĐH?

Đáp: Không nên học tiên tri. Mỗi người chịu tu là có ĐH vì chúng ta tu đạt sanh thanh tịnh muốn cho mọi người đạt thanh tịnh, muốn cùng hội với nhau để thấy nguyên lý của trời đất và thấy sự ban chiếu của Bề Trên và chúng ta mới thấy rõ đường đi về Thiên Quốc của chính mình cho nên ĐH không có ngừng đâu. ĐH là do người tu lập thành chứ không phải do người không tu. Người không tu lập ĐH thử coi, chỉ có cãi lộn không, không có làm được cái gì. Mà chúng ta im lặng nghe mở trí và khai sáng tâm thức của chúng ta và thấy rõ khả năng của chính mình ở mặt đất. Dừng mãi lo sửa, lo tu, lo tiến, lấy nguyên khí của trời đất làm vốn về trời.

(12) - Vấn: Kính thưa Thầy, kỳ ĐH này bề VN không được tương hội Thầy và bề thế giới về mặt hữu vi, có phải Thầy có ý nhắc nhở chúng con tu hành chưa đủ lực lượng hay là người tu Vô Vi lúc nào cũng nhịn nhục trước uy quyền thế gian?

Đáp: Những người bị làm khổ, những người đó là sẽ dừng mãi hơn chúng ta. Chúng ta khổ chúng ta mới chịu tu mà trong lúc các bạn thiền rất khổ ề ạch đủ chuyện mà cương quyết thiền cho nó thông suốt là các bạn trí sáng tâm minh, cũng nhờ cái khổ mà có, nhờ sự gây gổ chia cách của gia đình mà chịu tu rồi lần lần nó tái hợp lại, tái hội lại tình thương và đạo đức trong gia cang. Cho nên đừng có chê sự kích động. Sự kích động chúng ta lấy oán làm ân thực hành để đi đến. Cho nên bề VN không có cơ hội dự ĐH là cũng vì sự trở ngại ở bên ngoài chứ bên trong họ không có bị mất mát. Họ càng dừng mãi tu hơn, họ càng ý thức được những âm thanh của ĐH chúng ta đã bàn bạc lẫn nhau, tương lai họ sẽ nhận được, rồi họ sẽ thấy càng dừng mãi hơn chúng ta ngày hôm nay.

(13) - Vấn: Kính thưa Thầy, lúc chú Sáu Lung còn sống có nói ĐH ở Thailand chú sẽ đi, chú qua đời trước ĐH, như vậy phần hồn chú có đến dự không? Ông Nguyễn Phụng Yêm có nói rằng không đi được, như vậy ông Nguyễn Phụng Yêm biết trước là sẽ chết phải không?

Đáp: Vì mỗi người có cái phần tu học, dốc lòng tu thì ĐH nào cũng có phần diện kiến tôi và tôi cũng xây dựng tiếp xúc được hết. Dưới người ta cũng ân xá cho được về thăm bề và để xây dựng tình thương và ăn năn sám hối trở về làm việc tốt hơn ở nơi bị hành hạ. Cho nên ĐH không phải là làm 1 việc. Chúng ta làm việc nhiều lắm, kể quá khứ cũng được dự mà người hiện tiền cũng được dự, chúng ta mới làm. Nó có giá trị vô cùng trong ĐH. Mỗi người đều có gia đình, có anh em, bà con bị lia đời mong đến đạo mà ngày nay chúng ta có đại hội thì chúng ta ban chiếu cho những phần linh thiêng đó được tái hội tốt đẹp và vui với chúng ta, không sao hết. Cho nên các bạn đi đại hội rồi về tâm thức thỏa mãn, không khổ đâu, vui, chúng tôi đi cửu huyền thất tổ cũng được thăng hoa vì trong giây phút đại hội tinh thần thanh tịnh hướng thượng tới người đã khuất. Đó là chứng minh sự tận độ cho những người liên hệ gia cang của chính chúng ta

(14) - Vấn: Đi dự ĐH mà gặp bao điều trắc trở trực trắc, đó có phải Bề Trên muốn thử tâm thành của hành giả Vô Vi, hay vì hành giả còn đầy trược nên trực hút trược.

Đáp: Nuôi trực thì bắt buộc phải hút trược. Nhưng mà trực là độ hành tiến hoá của tâm linh. Chúng ta gặp trở ngại chừng nào, Vô Vi gặp trở ngại chừng nào sẽ vượt qua chừng này. Vượt qua rồi chúng ta mới thật sự dừng mãi trong kinh nghiệm thực hành, chứ không dùng lý thuyết và cầu xin nữa, dứt khoát để tiến tới.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

DA, ngày 09/12/1996

Kính thưa Thầy,

Người Thầy kính yêu của con (TTĐ, 65 tuổi).
Hiện giờ con đang thèm khát một lời ám áp của Thầy ban cho con. Xin Thầy hoan hỉ cho con chút hồng ân của Thầy. Kính lạy Thầy.

TB : Con gửi sơ đồ xin Đức Thầy để xây thiền viện.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 31/12/96

Đ và L con,

Phần hồn con giáng lâm tại thế, dẫn thân lao đầu vào thể xác, lặn dận suốt 65 năm. Nay con dẫn thân tu học theo PLVVKHHBPP để ước mong giải tỏa những phiền muộn sái quấy của chính mình.

PHÁP LÝ : là giúp cho mọi việc trở về trật tự, rành rẽ.

VÔ VI : là làm từ chuyện lớn thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ thành không.

KHOA HỌC : Tiến triển sau những đụng chạm với tình đời, thức giác tâm từ tổn, phát triển đi tới.

HUYỀN BÍ : là chuyện chính con thấy mà người khác không thấy được.

Chúng ta thực hành để tự thấy và tự giải quyết quán thông. Thể xác chúng ta là cơ sở của Trời Đất đã hình thành, cấu trúc từ điển quang mà ra. Thực hành càng ngày càng thanh tịnh, càng thanh nhẹ để thấy rõ chính mình hơn, là một khối điển quang của Trời Đất - chỉ có tâm thành tự tiến hóa, không còn mê chấp bất cứ một chuyện gì nữa. Tu để sửa mình, tu để tiến để tự đạt sự thanh tịnh, sáng suốt trong nội tâm. Không phải tu để phê phán nói chuyện người này người nọ để tạo khổ cho chính mình. PHẬT PHÁP.

Lúc ban đầu con nhận pháp tu hành đúng đắn, lần lần rồi hành sai là vì hướng ngoại, tạo sai. Nếu chúng ta hướng về bên trong, để sửa tiến thì mới đi tới vô cùng sáng suốt.

Nền tảng văn minh đã đến với chúng ta hằng ngày trên mặt đất này, sự thay đổi bão bùng nguy hiểm, mưa lụt thiên cơ đủ thứ để chúng ta thức tâm và thấy rõ nguyên lý của phần hồn nằm ở đâu, và sống nhờ đâu. Sự thật chúng ta đang nhờ nguyên khí của Trời Đất, nhờ luồng điển của Trời Đất ân ban, mua gạo ăn uống mà chúng ta đi đứng dễ dãi. Trời Đất cho chúng ta đầy đủ cơ hội, cuối cùng thì chúng ta phải âm thầm tự tu tự sửa những sự sai lầm của chính mình, để tự thức tâm thăng hoa tu tiến. Ở thế gian này không có một người nào làm đúng cả, tất cả đều sai. Chỉ có khi thanh tịnh mới thấy được sự sai của chính mình, thiếu thanh tịnh thì chỉ có gia tăng sự sai mà thôi.

Ngày hôm nay con có duyên lành viết thư cho Thầy để con có cơ hội hiểu lấy nguyên lý sanh tồn của chính con. Cảnh đời là tạm, không thật. Vạn sự trên đời là không, không có gì thật. Lo tu sửa thức giác, tâm minh trí sáng mới thật là người tu, không còn chạy theo sự ồn ào ngoại cảnh nữa. Sửa chữa thật tâm để thăng hoa tiến hóa rõ rệt. Thấy tu đến nay 74 tuổi rồi mà vẫn khỏe mạnh, vì Thầy không có ôm chấp, không có ôm tiền bạc, không có ôm lý luận thế gian mà làm phiền nội tâm. Thầy chỉ biết sửa tiến theo chiều ánh sáng của càn khôn vũ trụ mà thăng hoa tới vô cùng. Chỉ có bao nhiêu đó thôi. Tránh sự mê tín dị đoan, ý lại thì cõi âm nó có thể bám sát chúng ta và hại chúng ta bất cứ lúc nào. Cố gắng tu theo nền tảng văn minh của Trời Đất, không có lỗi thôi. Thực hành trong điển quang, thì không có lỗi thôi. Thực hành trong cúng quảy là sẽ bị lỗi thời, phần hồn khó tiến. Chúc con thực hành thanh tịnh, an lạc.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

Pattaya, ngày 1/1/97

TĐ con,

Thầy đã xem qua đám đất mà các con đã chụp hình gửi đến Thầy, ước mong thành lập một thiền viện tại quê nhà. Thiền viện do đâu sẽ hình thành? Do tâm tu thức giác, khai thông trí tuệ, khai triển trực giác của chính mình, nhiên hậu mới lập thiền viện, chứ không phải mua đất, cất nhà lập thiền viện, mà không tu là chỉ tạo sự tranh cãi ô trược, không tiến.

Trước khi Thầy rời khỏi VN, thầy đã dặn các con phải tu. Thầy đặt kiếng Vô Vi là đẹp bỏ tất cả những sự mê tín dị đoan để các con tự thức, tự khai sáng tâm thức của chính mình mà tu, không còn ý lại hình tướng ngoại cảnh nữa. Muốn thoát nạn, phải dốc lòng tu trong tự thức, cho phần hồn càng ngày càng sáng suốt, hỗ trợ cho thân xác bình an - đó là điều cần thiết của người tu Vô Vi.

Còn đất có sỏi đá, không nên mua làm gì! Khó khăn lắm! Cần sự tu học chân chính của các con, nhiên hậu mới lập thiền viện sau. "Thiền viện do tâm bố bạn hiền!". Tâm mà tu quân bình, đó là thiền viện. Vì Thiên Địa Nhơn, trời đất người, con là đại diện

trời đất, mà tâm thân không có phát triển, không có hòa hợp với căn khôn vũ trụ mà lập thiền viện, cũng là sụp đổ mà thôi. Cần người tu chơn chính, thực hành đứng đắn, thì khi trú ngụ nơi đó mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Tu chưa xong, lý luận đủ chuyện, làm sai đường tu học của PLVVKHHBPP là trở về không, thanh nhẹ.

QUY Y PHẬT : là thanh nhẹ vô cùng.

QUY Y PHÁP : là thực hành đứng đắn.

QUY Y TĂNG : là khai sáng chính mình. Quán thông chuyện mình sửa tiến mới là đúng.

Còn chuyện mua đất cất nhà là chuyện của các con, nếu thấy nhu cầu cần thiết thì mua đất cất nhà để mà ở, để gia đình đầm ấm, gia đình càng ngày càng đầm ấm hơn, đó là chuyện của mọi người ở thế gian. Còn nói chuyện tu học thì cần hướng về Trời Đất, tức là đường đi mở rộng.

Chúng ta phải cố gắng tiến thân trước hết, nhiên hậu mọi người sẽ có tương lai. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 6 tháng 11 năm 1977

Trăm hoa đua nở tâm tình tiến
Nguyên sắc giải thông thanh giải liền
Điện giáng cõi trần phân hóa sắc
Thanh thanh trực trực chuyển hườn nguyên.

Hườn nguyên minh cảm duyên tiền
Cân phân thanh trực nối liền cảm giao
Hóa sanh muôn sắc muôn màu
Trên thanh dưới trực cùng nhau đối đời
Hòa chung chơn lý sáng ngời
Trời cao chiếu hóa sắc trời trung ương
Tình thương chuyển hóa như gương
Chuyển cho vạn vật tự lương tiến thẳng
Hòa đồng tại thế khó khăn
Cần khôn tiến giải lại càng minh hơn
Sắc không không sắc quy hườn
Cán cân tạo hóa không sòn không phai
Dù cho tranh thế đổi tài
Có ai đạt được cái ngai an toàn
Chỉ lo tu tịnh chuyển hoàn
Quy nguyên chơn giác đạt màn Vô Vi
Rõ đời mình đạo tự ghi
Tiến trình chơn pháp quy y chơn hình
Càng tu càng rõ càng minh
Duyên tình thế thái kết tinh chẳng còn
Bày cho luận điệu vương tròn
Không thông không đạt vẫn còn si mê.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Chủ Tịch Bản Đường
Văn Hành Thánh Đế Hộ Từ Đăng Đài

Tựa

Kể từ khi tạp chí Thánh Hiền Đường bắt đầu phổ biến tới nay thâm thoát đã gần bảy năm, sách hay kinh quý cũng phát hành nhiều vô kể, vì thời kì mạt pháp, vật dục ngập tràn tinh thần sa đọa, đó là trách nhiệm cùng sứ mệnh trọng đại của bản đường.

Ba bộ sách trời này đã hoàn tất, song sách lạ Nhân Gian Du Ký từ trước tới giờ chưa từng có, Tể Phật cùng Thái Sinh đảm nhận trọng trách mới hoàn tất đúng kì hạn, mắt nhìn bạn đạo Thánh Hiền Đường lòng vui chan chứa nỗi niềm, vô cùng cảm kích biết làm sao tỏ, bản thân lại được giữ chức chủ tịch bản đường biết bao vinh hạnh.

Để lưu lại hậu thế, bản đường ra sức khôi phục cùng hoằng dương tinh thần văn hóa cổ hũu Á Đông, thần và người cùng coi sóc, ngăn

cản gió tham dục xa xỉ không cho lan tràn, xóa sạch mọi tai họa lớn của nhân loại.

Mong chư đệ tử Thánh Hiền Đường tiếp tục giữ bền được tinh thần hi sinh lúc ban đầu để phát được tâm nguyện “Lo trước cái lo của người đời, vui sau cái vui của người đời” (*Tiên thiên hạ chi ưu nhi ưu, hậu thiên hạ chi lạc nhi lạc*). Để rồi sau đó còn phải luôn luôn nỗ lực phổ biến giáo hóa đại đạo, hầu giúp chúng sinh dưới gầm trời cải tà quy chính, thức tâm tu đạo để rồi ra sức lập công lập đức, ngày sau công thành quả mãn cùng lên cõi trời. Đó là lời tựa.

Chủ tịch bản đường Quan Hưng kính đề.
Vận trời ngày 26 tháng 10 năm Nhâm Tuất (1982)

(còn tiếp)

